

ПОЕТИЧНИЙ КУТОЧОК ПЕРЕКЛАДАЧА

УДК 811 (092)

Переклад з англійської Л.В. Ільницької

Т. ГАРДІ “ЦЕ ТИ КОПАЄШ НА МОЇЙ МОГИЛІ?”

Thomas Hardy (1840 – 1928)

Ah, Are You Digging on My Grave? *

“Ah, are you digging on my grave
My loved one? – planting rue?”
–“No: yesterday he went to wed
One of the brightest wealth has bred.
“It cannot hurt her now”, he said,
“That I should not be true.”
“Then who is digging on my grave?
My nearest dearest kin?”
–“Ah, no; they sit and think, “What use!
What good will planting flowers produce?
No tendance of her mound can loose
Her spirit from Death’s gin.”
“But some one digs upon my grave?
My enemy? – prodding sly?”
–“Nay: when she heard you had passed the Gate
That shuts on all flesh soon or late,
She thought you no more worth her hate,
And cares not where you lie.”
“Then, who is digging on my grave?
Say – since I have not guessed!”
– “O it is I, my mistress dear,
Your little dog, who still lives near,
And much I hope my movements here
Have not disturbed your rest?”
“Ah, yes! *You* dig upon my grave ...
Why flashed it not on me
That one true heart was left behind!
What feeling do we ever find
To equal among human kind
A dog’s fidelity!”
“Mistress, I dug upon your grave
To bury a bone, in case
I should be hungry near this spot
When passing on my daily trot.
I am sorry, but I quite forgot
It was your resting-place”.

Це ти копаєш на моїй могилі ?

“Це ти копаєш на моїй могилі,
Коханий мій? – Саджаєш квіти?”
–“Ні. Він повів учора під вінець
Найліпшу з тих, хто має повний гаманець.
“Тепер їй все одно”, сказав вдівець,
“Я можу будь-кого любити”.
“А хто ж копає на моїй могилі?
Моя найближча дорога рідня?”
–“О ні; вони почали міркувати:
“Чи варто квіточки саджати?
Піклуйся, не піклуйсь: їй все одно не встати.
Душі не звільнить смерті западня.”
“Але хтось рие на моїй могилі?
Моя суперниця там нишпорити стала?”
–“Та ні; коли вона почула,
Що твоя плоть Ворота Смерті перетнула,
Вона про тебе й ненависть забула.
Їй все одно, куди тебе поклали.”
“То хто ж копає на моїй могилі?
Скажи мені – я ж не вгадала!”
–“Це я, твій песик, тут копаю,
Неподалік я проживаю,
І метушня моя, надію маю,
Твій спокій не потурбувала.”
“Ах, так! Це *ти* копаєш на моїй могилі...
І як це я не здогадалась,
Що серце лиш одне до мене прихилилось!
Бо між людей таких вже не лишилось,
В чийй душі добро би ще містилось.
Собака ж вірною зосталась!”
“Хазяечко, я рився на могилі,
Щоб свою кістку краще заховати
На випадок, якби я поруч був
І голод, пробігаючи, відчув.
Пробач мені, та зовсім я забув,
Що тут тебе поклали спочивати.”

* “The Norton Anthology of English Literature” Fifth Edition, Volume 2. – W.W.Norton & Company, New York, London. 1986, pp. 1752 – 1753.